De bezwaarschriftencommissie van de gemeente Sluis
t.a.v. drs. C.S. de Vries-Beeke en mr. M.M.D. Vermue
Postbus 27
4500 AA Oostburg

Uitsluitend verzonden per mail: bcie@gemeentesluis.nl

Datum : 5 augustus 2026
Ons kenmerk : 2024-000048
Uw kenmerk : OND.26.1910
Betreft : Bezwaargronden tegen besluiten 9177 en 8203

Geachte raad,

1. Het Dagelijks Bestuur van de RUD Zeeland, gevestigd te Middelburg aan de Buitenruststraat 6 (4337 EH) heeft op 1 juli 2026 bezwaar aangetekend tegen de raadsbesluiten van 21 mei 2026 (kenmerk 9177) en 22 mei 2025 (kenmerk 8203) van de gemeenteraad van de gemeente Sluis (hierna: de raad). Met het raadsbesluit van 21 mei 2026 heeft de raad besloten om het besluit van 22 mei 2025 met betrekking tot het onthouden van toestemming voor het vaststellen van de wijziging van de gemeenschappelijke regeling Omgevingsdienst Zeeland (hierna: de gemeenschappelijke regeling) niet te heroverwegen. Met deze besluiten kan de RUD Zeeland zich niet verenigen.

2. Bij brief van 9 juli 2026 heeft de raad de RUD Zeeland uitstel verleend en in de gelegenheid gesteld de gronden van het bezwaar aan te vullen. In het navolgende wordt eerst kort de achtergrond van dit bezwaar geschetst (1), waarna het juridisch kader (2) en de gronden van bezwaar uiteen worden gezet (3). Er wordt afgesloten met een conclusie (4).

1. Feiten en omstandigheden

3. Op 1 juli 2022 is de Wet gemeenschappelijke regelingen (hierna: Wgr) gewijzigd. Als gevolg van deze wetswijziging moeten alle gemeenschappelijke regelingen de tekst van hun regeling aanpassen aan de nieuwe en gewijzigde bepalingen van de Wgr. Zonder deze aanpassingen voldoen de gemeenschappelijke regelingen niet aan de geldende wettelijke vereisten.

4. Bij brief van 18 april 2024 heeft de RUD Zeeland het ontwerp van de gewijzigde gemeenschappelijke regeling Omgevingsdienst Zeeland aangeboden aan het college van de gemeente Sluis. Dit met als doel om de raad om een zienswijze te vragen.

5. Tijdens de raadsvergadering van 4 juli 2024 heeft de raad mondeling een positieve zienswijze uitgebracht over het wijzigingsvoorstel van de gemeenschappelijke regeling van de RUD Zeeland. De raad had één kanttekening bij de positieve zienswijze, namelijk dat op een later moment een evaluatie van de stemverhouding moet plaatsvinden. Het college van de gemeente Sluis heeft de RUD Zeeland hierover op 5 juli 2024 geïnformeerd en verzocht de zienswijze te betrekken in de besluitvorming over de wijziging van de gemeenschappelijke regeling (bijlage 1). Om de zienswijze van de raad te betrekken heeft de RUD Zeeland een evaluatiebepaling opgenomen in de gemeenschappelijke regeling. In artikel 37 is opgenomen dat twee jaar na de inwerkingtreding van de gemeenschappelijke regeling de stemverhouding uit artikel 10, vijfde lid, wordt geëvalueerd (bijlage 2).

6. Naar aanleiding van deze positieve zienswijze, en de zienswijzen van de overige twaalf Zeeuwse gemeenten en Provinciale Staten, heeft het bestuur van de RUD Zeeland op 27 januari 2025 aan het college van de gemeente Sluis verzocht de raad om toestemming te vragen voor de wijziging van de gemeenschappelijke regeling (bijlage 3). De raad heeft deze toestemming bij besluit van 22 mei 2025 onthouden (bijlage 4).

7. Bij brief van 26 maart 2026 heeft het bestuur van de RUD Zeeland het college verzocht om het wijzigingsvoorstel nogmaals ter goedkeuring aan de raad voor te leggen. In deze brief is tevens ingegaan op de inhoudelijke raadsvragen over de begroting in relatie tot de hoogte van de gemeentelijke bijdrage en de stemverhoudingen (bijlage 5).

8. Op 21 april 2026 heeft het college besloten aan de raad te verzoeken om heroverweging van het besluit van 22 mei 2025 én om het college alsnog toestemming te verlenen om de gewijzigde gemeenschappelijke regeling vast te stellen.

9. Op 12 mei 2026 heeft de commissie Samenleving/Middelen het raadsvoorstel besproken.

10. Tijdens de raadsvergadering van 21 mei 2026 heeft de raad besloten het eerdere besluit niet te heroverwegen en opnieuw toestemming te onthouden voor het vaststellen van de gewijzigde gemeenschappelijke regeling (bijlage 6). De raad heeft mondeling toegelicht dat aan deze beslissing ten grondslag ligt dat hij zich niet kan verenigen met de betalingsregeling en de stemverhoudingen, zoals blijkt uit de opname van de besluitvormende raadsvergadering van 21 mei 2026 (Vergadering besluitvormende raad 21-05-2026 Gemeente Sluis).

11. Op 18 juni 2026 heeft de RUD Zeeland het college verzocht om toezending van (bijlage 7):
    - de formele motivering van het raadsbesluit van 21 mei 2026;
    - de raadsbesluiten van 22 mei 2025 en 21 mei 2026;
    - het verslag/de besluitenlijst van de commissie Samenleving/Middelen van 12 mei 2026.

    De raadsbesluiten en de advieslijst van de commissie Samenleving/Middelen (bijlage 8) heeft de RUD Zeeland op 29 juni 2026 ontvangen. Daarbij heeft de gemeente meegedeeld dat het besluit van 21 mei 2026 niet de gevraagde motivering bevat en dat de motivering uitsluitend is terug te vinden in de opname van de raadsvergadering. Tevens heeft de gemeente aangegeven dat het college bij zijn besluitvorming het verzoek van de RUD Zeeland om een motivering zal betrekken (bijlage 9).

12. Het college heeft op 3 juli 2026 de RUD Zeeland geïnformeerd dat het niet de benodigde toestemming heeft gehad van de raad om de gewijzigde gemeenschappelijke regeling vast te stellen (bijlage 10).

13. Tegen het raadsbesluit van 21 mei 2026 heeft de RUD Zeeland pro forma bezwaar gemaakt. De raad heeft het bezwaar op 2 juli 2026 ontvangen en verzocht om uiterlijk 6 augustus 2026 de gronden voor het bezwaar aan te leveren. Ook is verzocht aan te geven of de RUD Zeeland gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om gehoord te worden. Het ingevulde formulier over de hoorzitting is als bijlage bij dit bezwaarschrift toegevoegd (bijlage 11).

14. De RUD Zeeland maakt bezwaar omdat de raad bij het besluit tot onthouden van toestemming onvoldoende oog heeft gehad voor het belang van de gemeenschappelijke regeling 1) om te voldoen aan de wettelijke vereisten van de Wgr en 2) om als voldoende robuust te worden gezien door het Ministerie van IenW.

2. Juridisch kader

15. Op grond van artikel 1, derde lid van de Wgr worden de gemeenteraden van deelnemende gemeenten voorafgaand aan een wijziging van een gemeenschappelijke regeling in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze op de ontwerpregeling naar voren te brengen. De gemeenteraad verstrekt zijn zienswijze aan het college, waarna het college kan besluiten tot vaststelling van de wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Voor dat besluit is op grond van artikel 1, vierde lid van de Wgr de toestemming van de gemeenteraad vereist. De gemeenteraad kan alleen toestemming onthouden wegens strijd met het recht of het algemeen belang.

16. Van strijd met het recht is sprake als de wijziging van de regeling in strijd is met het (hoger) geschreven of ongeschreven recht. De weigeringsgrond strijd met het algemeen belang heeft een ruimere strekking en ziet op gevallen die niet nauwkeurig in de wet gespecifieerd kunnen worden. Gedacht kan worden aan de situatie waarin de raad samenwerking ondoelmatig acht, de bevoegdheden uit de gemeenschappelijke regeling zich niet lenen voor gezamenlijke behartiging, de raad oordeelt dat hij te veel zeggenschap verliest of de raad onverantwoorde risico's loopt. Eveneens kan de raad toestemming onthouden als naar zijn oordeel onvoldoende is gedaan met een uitgebrachte zienswijze of onvoldoende is uitgelegd waarom een zienswijze geheel of deels niet is overgenomen.

17. Bij de beoordeling van de aanvraag om toestemming dient de raad, gelet op de eigen verantwoordelijkheid van het college en de burgemeester voor hun taken en bevoegdheden, terughoudendheid te betrachten. Het onthouden van toestemming is de laatste stok achter de deur. De plicht tot een zekere terughoudende beoordeling van de aanvraag impliceert dat de raad alleen tot strijd met het algemeen belang kan oordelen als de bezwaren tegen de samenwerking zwaarwegend van aard zijn.

18. Wanneer één van de gemeenteraden weigert toestemming te verlenen, dan kan het betreffende college niet rechtsgeldig besluiten tot wijziging van de gemeenschappelijke regeling.

19. Op de toestemming die de raad moet geven voor het wijzigen van de gemeenschappelijke regeling is afdeling 10.2.1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van overeenkomstige toepassing, omdat voor het nemen van het besluit tot wijziging van de gemeenschappelijke regeling de toestemming van een ander bestuursorgaan is vereist (namelijk de raad) (artikel 10:32, eerste lid van de Awb). Dit betekent onder meer dat:

    - de raad pas toestemming kan onthouden nadat overleg heeft plaatsgevonden met het college respectievelijk de burgemeester (artikel 10:30, eerste lid van de Awb);
    - de raad het besluit om toestemming te onthouden moet motiveren. Deze motivering moet aansluiten bij wat tijdens het overleg tussen de raad en het college respectievelijk de burgemeester is besproken (artikel 10:30, tweede lid van de Awb jo. artikel 3:46 van de Awb).

3. Gronden van het bezwaar

3.1 De raad heeft tegenstrijdig gehandeld

20. De raad heeft tijdens de zienswijzeprocedure een positieve zienswijze uitgebracht over het voorstel tot wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Als de raad van oordeel is dat de voorgestelde regeling in strijd is met het recht of algemeen belang, had het voor de hand gelegen dat hij deze bezwaren reeds tijdens de zienswijzeprocedure kenbaar had gemaakt. Dit is niet gebeurd.

21. Tijdens de raadsvergadering van 4 juli 2024 heeft de raad slechts één kanttekening geplaatst bij de wijziging van de gemeenschappelijke regeling, namelijk dat de stemverhoudingen op een later moment geëvalueerd moeten worden. Aan deze wens is de RUD Zeeland tegemoetgekomen door een evaluatiebepaling in de ontwerpregeling op te nemen. Desondanks heeft de raad op 22 mei 2025 en op 21 mei 2026 geweigerd toestemming te geven voor de wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Daarmee heeft de raad zonder toereikende verklaring een koerswijziging ingezet ten opzichte van het eerder ingenomen standpunt. Dit verbaast de RUD Zeeland. Deze handelswijze doet af aan de voorspelbaarheid van de besluitvorming. Daarnaast is de zienswijzeprocedure bedoeld om de gemeenteraden een meer sturende positie te geven bij het treffen van een regeling tussen colleges. Door eerst een positieve zienswijze te geven en later toestemming te onthouden heeft de RUD Zeeland niet de mogelijkheid gehad om de opvattingen van de raad te betrekken bij het opstellen van de definitieve tekst van de gemeenschappelijke regeling.

3.2 De raad gaat lichtzinnig om met het onthouden van toestemming; de raad heeft niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van strijd met het recht of het algemeen belang

22. Op grond van artikel 1, vierde lid van de Wgr kan de raad uitsluitend toestemming onthouden wegens strijd met het recht of het algemeen belang. De bevoegdheid om toestemming te weigeren vormt daarmee een uitzondering op de hoofdregel en dient terughoudend te worden toegepast. Slechts indien sprake is van overwegende bezwaren tegen de gemeenschappelijke regeling kan toestemming worden geweigerd. De raad moet daarom inzichtelijk maken dat één van deze weigeringsgronden zich voordoet. De raad heeft dit niet gedaan.

23. Van strijd met het recht is in dit geval geen sprake. Evenmin heeft de raad voldoende gemotiveerd dat de voorgestelde wijziging in strijd zou zijn met het algemeen belang. De raad heeft zijn weigering tijdens de raadsvergadering hoofzakelijk gebaseerd op twee argumenten, te weten de stemverhoudingen binnen het algemeen bestuur en de wijze waarop de kosten over de deelnemers worden verdeeld.

24. Ten aanzien van de stemverhoudingen vreest de raad dat er teveel zeggenschap verloren gaat. De raad is van oordeel dat de provincie een te dominante positie inneemt bij een besluit waarvoor twee derde meerderheid vereist is. Volgens de RUD Zeeland rechtvaardigt de enkele omstandigheid dat een deelnemer minder invloed heeft dan wenselijk wordt geacht, niet de conclusie dat de wijziging van de gemeenschappelijke regeling in strijd is met het algemeen belang.

25. Wat betreft de betalingsregeling stelt de raad dat de financiële controle uit handen wordt gegeven en dat de gemeente te veel betaalt in vergelijking met de zeggenschap die de gemeente ervoor terugkrijgt. Ook van dit bezwaar kan niet worden gezegd dat er sprake is van strijd met het algemeen belang. De hoogte van de bijdrage is gebaseerd op het aantal milieubelastende inrichtingen / activiteiten en bepaalde kengetallen binnen de deelnemende gemeente. Dit geldt voor alle deelnemende gemeenten. Dat de raad de uitkomst van de toepassing van de verdeelsleutel als ongunstig acht voor de eigen gemeente, betekent niet dat gemeenschappelijke regeling in strijd is met het algemeen belang. De raad heeft bovendien niet gemotiveerd waarom de verdeelsleutel onredelijk zou zijn of tot onverantwoorde financiële risico's leidt. Daarnaast is het logisch dat een gemeente bij deelname aan een gemeenschappelijke regeling een deel van zijn financiële controle afstaat aan de het bestuur van de gemeenschappelijke regeling. Dit is het gevolg van de gekozen samenwerkingsvorm.

26. De door de raad aangevoerde bezwaren hebben betrekking op de wijze waarop de gemeenschappelijke regeling bestuurlijk en financieel is ingericht. Hoewel dergelijke bezwaren een rol kunnen spelen bij het besluit om toestemming te verlenen dan wel te onthouden voor het wijzigen van de gemeenschappelijke regeling, zijn deze onvoldoende zwaarwegend om te concluderen dat de wijziging van de gemeenschappelijke regeling in strijd is met het algemeen belang als bedoeld in artikel 1, vierde lid van de Wgr. De raad heeft het begrip 'algemeen belang' beperkt tot het bestuurlijke en financiële belang van de eigen gemeente. Een dergelijke uitleg past volgens de RUD Zeeland niet bij het karakter van de Wgr, die juist beoogt dat de deelnemers samenwerken om bovenlokale belangen na te streven.

27. Daar komt bij dat de RUD Zeeland de door de raad naar voren gebrachte aandachtspunten niet naast zich neer heeft gelegd. De RUD Zeeland heeft in artikel 37 van de definitieve versie van de gemeenschappelijke regeling namelijk een evaluatiebepaling opgenomen. Daarnaast heeft de RUD Zeeland meermaals gecommuniceerd met de raad over de betalingsregeling, zoals in de brief van 26 maart 2026.

3.3 De raad heeft de toestemmingsbevoegdheid gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze is bedoeld (détournement de pouvoir)

28. De raad heeft de gevraagde toestemming onthouden op oneigenlijke gronden. Daarmee is sprake van oneigenlijk gebruik van de toestemmingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 3:3 van de Awb.

29. De toestemmingsbevoegdheid uit artikel 1, vierde lid van de Wgr strekt uitsluitend tot beoordeling van de voorgestelde wijzigingen en biedt geen grondslag om reeds eerder vastgestelde en ongewijzigd gebleven bepalingen opnieuw inhoudelijk te beoordelen. De toestemmingsprocedure is niet bedoeld als gelegenheid om eerder vastgestelde en ongewijzigd gebleven onderdelen van de regeling opnieuw ter discussie te stellen. Voor die onderdelen heeft de raad eerder de gelegenheid gehad om zijn zienswijze kenbaar te maken en al dan niet te stemmen. Een andere uitleg zou ertoe leiden dat iedere wijziging van een gemeenschappelijke regeling de mogelijkheid biedt om de gehele regeling opnieuw inhoudelijk te beoordelen. Dat verdraagt zich niet met het doel van artikel 1, vierde lid van de Wgr. Wanneer een bestuursorgaan zijn bevoegdheid tot het nemen van een besluit gebruikt voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is verleend, is sprake van oneigenlijk gebruik van die bevoegdheid (ook wel *détournement de pouvoir* genoemd) (artikel 3:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)).

30. In dit geval heeft de raad (tijdens de raadsvergadering van 12 mei 2026) beargumenteerd dat de raad geen toestemming wil verlenen voor het wijzigen van de gemeenschappelijke regeling omdat de raad zich niet kan verenigen met de stemverdeling en de betalingsregeling binnen de gemeenschappelijke regeling. Er zijn geen andere concrete punten aangedragen tijdens de raadsvergadering. De stemverhouding is sinds de uittreding van het waterschap Scheldestromen inderdaad veranderd. Met de wijziging van de gemeenschappelijke regeling wordt deze stemverhouding definitief vastgesteld. De betalingsregeling vloeit daarentegen niet voort uit de implementatie van de gewijzigde Wgr. De betalingsregeling betreft uitsluitend een actualisatie van de gegevens waarop de bestaande verdeelsleutel is gebaseerd. De uitgangspunten van de betalingsverdeling zijn ongewijzigd gebleven. Pas per begrotingsjaar 2028 gaat er een nieuwe financieringsstructuur gelden. Deze wijziging staat los van de wijziging van de gemeenschappelijke regeling.

31. Door de gevraagde toestemming voor wijziging van de gemeenschappelijke regeling te weigeren vanwege een bezwaar tegen een ongewijzigd gebleven onderdeel van de gemeenschappelijke heeft de raad zijn toestemmingsbevoegdheid gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze is bestemd.

3.4 De raad heeft het onthouden van toestemming ondeugdelijk gemotiveerd (en is niet ingegaan op de discussie die met het college heeft plaatsgevonden)

32. Op grond van artikel 10:30, tweede lid van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 3:46 van de Awb, moet de raad het besluit om toestemming te onthouden motiveren. De motivering moet worden vermeld bij de bekendmaking van het besluit (artikel 3:47, eerste lid van de Awb). Dat betekent dat de motivering in de schriftelijke beslissing (beschikking) moet staan.

33. Aan deze motiveringsplicht is in dit geval niet voldaan. Zowel het besluit van 22 mei 2025 als het besluit van 21 mei 2026 bevatten geen motivering. Uit de besluiten blijkt slechts op grond van welk artikel toestemming wordt onthouden. Er wordt niet toegelicht waarom de voorgestelde wijziging volgens de raad in strijd zou zijn met het recht of het algemeen belang. Daardoor is het voor de deelnemers aan de gemeenschappelijke regeling onduidelijk waarom de gevraagde toestemming voor de wijziging van de gemeenschappelijke regeling is geweigerd.

34. Dat tijdens de raadsvergadering van 12 mei 2026 mondeling is toegelicht dat de raad bezwaren heeft tegen de stemverdeling en de betalingsregeling, maakt niet dat er geen sprake is van een motiveringsgebrek. Volgens de Awb moet de motivering worden vermeld bij de bekendmaking van het besluit. Een mondelinge toelichting kan het ontbreken van een schriftelijke motivering daarom niet vervangen. Bovendien blijkt uit de mondelinge toelichting niet waarom de voorgestelde wijziging van de gemeenschappelijke regeling volgens de raad in strijd zou zijn met het recht of het algemeen belang.

35. Daarnaast verplicht artikel 10:30, eerste lid van de Awb de raad om, voordat hij besluit tot het onthouden van toestemming, te overleggen met het college. Deze bepaling strekt ertoe te waarborgen dat de raad zijn besluit neemt op basis van een volledig beeld van de betrokken belangen. De motivering van het besluit om toestemming te onthouden moet vervolgens aansluiten bij hetgeen tijdens het overleg tussen de raad en het college is besproken (artikel 10:30, tweede lid van de Awb).

36. Voor zover de RUD Zeeland bekend heeft voorafgaand aan het besluit van 22 mei 2025 geen overleg als bedoeld in artikel 10:30 van de Awb plaatsgevonden. Uit de door de gemeente toegestuurde stukken blijkt dat er voorafgaand aan het besluit van 21 mei 2026 mogelijk wel een overleg heeft plaatsgevonden tussen het college en de raad over het voorstelt tot heroverweging van het besluit van 22 mei 2025, namelijk op 12 mei 2026 tijdens de vergadering van de commissie Samenleving/Middelen. Uit de advieslijst, behorende bij dit overleg, volgt echter slechts dat er door de raad een vraag is gesteld over de termijn waarbinnen de financieringssystematiek wordt aangepast én dat het voorstel tot heroverweging op verzoek van de raad is geagendeerd. Voor zover de RUD Zeeland bekend heeft er dus geen (inhoudelijk) overleg plaatsgevonden tussen het college en de raad over de voorgestelde wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Het is daarom goed verdedigbaar dat de raad onvoldoende rekening heeft gehouden met de belangen van de gemeenschappelijke regeling (en de belangen van de deelnemers aan de gemeenschappelijke

regeling) bij het besluit om toestemming te onthouden. Ook uit de mondelinge toelichting van het besluit tijdens de raadsvergadering is niet gebleken dat er is overlegd met het college of dat zij eventuele argumenten van het college heeft betrokken bij de besluitvorming.

3.5 De raad heeft onvoldoende gewicht toegekend aan het belang van de RUD Zeeland om als voldoende robuust te worden gezien

37. Los gezien van het feit dat de gemeenschappelijke regeling moet voldoen aan de Wgr is de voorgestelde wijziging van essentieel belang voor de toekomst van de RUD Zeeland. De RUD Zeeland staat voor de opgave om te voldoen aan de robuustheidscriteria die door het ministerie van IenW zijn opgesteld. Het ministerie van IenW eist voor een robuuste omgevingsdienst dat alle deelnemende overheden mede-eigenaar worden en daarmee medeverantwoordelijkheid dragen voor het voortbestaan van de omgevingsdienst. Zonder instemming van de raad loopt de noodzakelijke doorontwikkeling van de RUD Zeeland vast en wordt de gezamenlijke, wettelijke taak uitvoering onnodig bemoeilijkt. Dat is des te wranger nu de bezwaren van de raad zich beperken tot onderwerpen waarover reeds uitvoerig is gesproken en waarvoor, waar mogelijk, tegemoetkomingen zijn gedaan. Tegen die achtergrond is het voor de RUD Zeeland moeilijk te begrijpen waarom de raad het belang van de eigen gemeente zwaarder laat wegen dan het belang dat alle deelnemers hebben bij een goed functionerende en toekomstbestendige omgevingsdienst.

Conclusie

38. Gelet op het voorgaande is De RUD Zeeland van oordeel dat het besluit van de raad om toestemming te onthouden niet alleen niet strookt met de wettelijke vereisten maar ook de doorontwikkeling van de RUD Zeeland belemmert. De RUD Zeeland verzoekt daarom om gegrondverklaring van haar bezwaar, met dien verstande dat het besluit van 21 mei 2026 wordt herzien en er toestemming wordt verleend voor het wijzigen van de gemeenschappelijke regeling. Tevens verzoekt de RUD Zeeland om proceskostenvergoeding.

Hoogachtend,
Namens het Dagelijks Bestuur van RUD Zeeland,

J.M. Nijland
waarnemend directeur

Bijlagen:

1. Zienswijze gemeente Sluis 5 juli 2024
2. De definitieve versie van de GR
3. Aanbiedingsbrief colleges vaststelling GR 27 januari 2025
4. Raadsbesluit 22 mei 2025
5. Brief aan de gemeente Sluis 26 maart 2026
6. Raadsbesluit 21 mei 2026
7. Verzoek om motivering toestemmingsbesluit gewijzigde GR 18 juni 2026
8. Advieslijst Commissie Samenleving Middelen 12 mei 2026
9. Bericht bij toezending raadsbesluiten en advieslijst 29 juni 2026
10. Besluit gem. Sluis gewijzigde GR Omgevingsdienst Zeeland 3 juli 2026
11. Formulier horen